

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 03-02-2016
Čj. MSP-12/2015-LO-ROZ/9
Počet listů: 4

Rozhodnutí

Ve věci rozkladu podaného
IČ: _____, se sídlem
(dále jen „účastnice“), právně zastoupenou
advokátem, se sídlem _____, proti rozhodnutí
Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 3. 11. 2015, čj. MSP-26/2015-OD-SZN/16, kterým bylo
shledáno, že se účastnice dopustila správního deliktu proti pořádku ve státní správě na úseku
znalců, tlumočnicků a znaleckých ústavů podle § 25b odst. 1 písm. a) zákona č. 36/1967 Sb., o
znalcích a tlumočnicích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o znalcích
a tlumočnicích“), za což jí byla podle § 25b odst. 1 písm. a) zákona o znalcích a tlumočnicích
uložena pokuta ve výši 100 000 Kč a dále jí byla uložena podle § 79 zákona č. 500/2004 Sb.,
správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 6 odst. 1 vyhlášky č.
520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným
osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, povinnost
uhradit náklady řízení spojené s projednáváním správního deliktu ve výši 1 000 Kč, jsem
jakožto vedoucí ústředního správního úřadu, věcně příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2
správního řádu, rozhodl takto:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu rozklad

z a m í t á m

a napadené rozhodnutí potvrzuji.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 1. 4. 2015, čj. MSP-35/2014-
OSD-SZN/16, bylo rozhodnuto v řízení vedeném dle správního řádu, že
IČ: _____ se sídlem _____
je vinna správním deliktem proti pořádku ve státní správě
na úseku znalců, tlumočnicků a znaleckých ústavů podle § 25b odst. 1 písm. a) zákona o
znalcích a tlumočnicích, kterého se dopustila tím, že jako znalecký ústav zapsaný ve II. oddílu

seznamu znaleckých ústavů pro obory ekonomika a služby ve stanovené lhůtě nepodala znalecký posudek č. 86/03/2014, k jehož podání byla ustanovena usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 12. 2011, č. j. 48 Cm 113/2005-232, přičemž lhůta pro podání znaleckého posudku byla stanovena do 4 měsíců od doručení spisu. Tato lhůta však nebyla dodržena a znalecký posudek byl Krajskému soudu v Plzni podán až dne 5. 5. 2014. Tímto jednáním vykonala svoji činnost v rozporu s § 8 zákona o znalcích a tlumočnících. Za spáchání tohoto správního deliktu jí byla podle § 25b odst. 3 zákona o znalcích a tlumočnících uložena pokuta ve výši 100 000 Kč (slovy: sto-tisíc-korun-českých) splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí připsáním na účet Ministerstva spravedlnosti ČR č. 3711-5120001/0710 vedený u České národní banky, variabilní symbol 832013. Účastníkovi byla dále napadeným rozhodnutím uložena podle § 79 správního řádu, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, povinnost uhradit náklady řízení spojené s projednáváním správního deliktu ve výši 1 000 Kč, a to do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Ministerstva spravedlnosti ČR č. 19-5120001/0710 vedený u České národní banky, variabilní symbol 832013.

Proti tomuto rozhodnutí podala účastnice dne 17. 4. 2015 rozklad.

Rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 17. 7. 2015, č.j. MSP-12/2015-LO-ROZ/3, bylo rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 1. 4. 2015, č.j. MSP-35/2014-OSD-SZN/16, zrušeno a věc vrácena k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, z důvodu, že předmětné řízení bylo zatíženo vadou, která založila nezákonnost rozhodnutí, když došlo ke zkrácení procesních práv účastnice tím, že nebyla vyzvána k vyjádření se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci dle § 36 odst. 3 správního řádu.

V rámci nového projednání věci správní orgán účastnici vyzval k vyjádření se k podkladům dle § 36 odst. 3 správního řádu přípisem Ministerstva spravedlnosti ze dne 29. 7. 2015, č.j. MSP-26/2015-OD-SZN/2.

Účastnice následně využila svého práva nahlédnout do spisu dne 19. 8. 2015 prostřednictvím pověření k nahlížení do spisu

Dne 25. 8. 2015 se účastnice vyjádřila k podkladům rozhodnutí. Dne 8. 9. 2015 účastnice doplnila své vyjádření k podkladům rozhodnutí a předložila procesní plnou moc pro , advokáta, se sídlem

Dne 3. 11. 2015 bylo vydáno rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti, č.j. MSP-26/2015-OD-SZN/16, kterým bylo shledáno, že se účastnice dopustila správního deliktu proti pořádku ve státní správě na úseku znalců, tlumočníků a znaleckých ústavů podle § 25b odst. 1 písm. a) zákona o znalcích a tlumočnících, za což jí byla podle § 25b odst. 1 písm. a) zákona o znalcích a tlumočnících uložena pokuta ve výši 100 000 Kč a dále jí byla uložena podle § 79 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, povinnost uhradit náklady řízení spojené

s projednáváním správního deliktu ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí bylo doručeno dne 9. 11. 2015.

Proti tomuto rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“) podala účastnice dne 23. 11. 2015 rozklad.

V rozkladu namítá, že jí bylo opět upřeno procesní právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, když ode dne nahlížení do spisu byl spis doplněn minimálně o Výroční zprávu . rok 2014.

Dále namítá, že skutek, jenž je popsán ve výrokové části napadeného rozhodnutí (v jeho skutkové větě), vůbec není správním deliktem. Ze skutkové věty dle účastnice totiž vůbec neplyne klíčový moment, a to zda, případně kdy, uplynula lhůta pro podání znaleckého posudku.

Dále účastnice napadá skutečnost, že správní orgán prvního stupně nesprávně vychází z toho, že znalecký ústav setrval v porušení povinnosti podat znalecký posudek po celou dobu běhu této lhůty do podání znaleckého posudku dne 5. 5. 2014 bez ohledu na to, že účastnici byla prodloužena lhůta pro podání znaleckého posudku do 30. 6. 2013.

Účastnice také polemizuje s tím, zda lze vůbec naplnit skutkovou podstatu § 25b odst. 1 písm. a) zákona o znalcích a tlumočnících pouhým opožděným podáním znaleckého posudku.

Účastnice napadá také neprovedení navrhovaného důkazu, a to výsledku osoby podepsané na úředním záznamu o nahlížení do spisu ze dne 25. 5. 2015.

Dále je rozkladem napadána uložená sankce z důvodu, že správní orgán měl pominout řadu skutečností účastnicí tvrzených a relevantních z hlediska zákonných kritérií pro ukládání pokut. Proto je účastnicí namítána v části týkající se uložení pokuty nepřezkoumatelnost.

Z těchto důvodů účastnice navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a vráceno správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, k novému řízení.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu orgán II. stupně přezkoumá v celém rozsahu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, popřípadě vyžaduje-li to veřejný zájem.

V prvé řadě je nutné uvést k připomínce účastníka ohledně doručování dvou stejnopisů napadeného rozhodnutí prostřednictvím datové schránky, že toto nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí ani na skutečnost, že bylo rozhodnutí účastnici oznámeno. Orgán II. stupně považuje za zásadní, že stejnopis byl podepsán uznávaným elektronickým podpisem úřední osoby a že pro adresáta bylo zřejmé, že se jedná o rozhodnutí v jeho věci. Skutečnost, že stejnopis rozhodnutí byl účastnici řádně doručen, pak vyplývá zejména z toho, že proti napadenému rozhodnutí byl řádně podán rozklad a že tedy při doručování nedošlo ke

zkrácení žádného z práv účastnice. Správní orgán II. stupně k tomu dodává, že originál rozhodnutí založený ve spisu má veškeré formální náležitosti.

Námítce účastnice stran zkrácení jejich procesních práv nemůže orgán II. stupně přisvědčit. Účastnice byla řádně vyzvána k seznámení se s podklady rozhodnutí přípisem Ministerstva spravedlnosti ze dne 29. 7. 2015, č.j. MSP-26/2015-OD-SZN/2, a následně jí bylo umožněno nahlédnout do spisu. Nadto účastnice opakovaně využila práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Materiální zásah do tohoto práva pak nemůže představovat pouhá skutečnost, že v době nahlížení do spisu v něm nebyla zažurnalizována obsáhlá Výroční zpráva za rok 2014, a to z důvodu, že tato výroční zpráva je volně dostupná na webových stránkách účastnice a navíc tento podklad je přímo účastnicí vytvořený.

Ani námitkám účastnice stran vymezení skutku nelze přisvědčit. Vymezení skutku ve výroku napadeného rozhodnutí nemůže nechat nikoho na pochybách o tom, v jakém činu účastnice je spatřováno naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 25b odst. 1 písm. a) zákona o znalcích a tlumočnících. Konkrétně je zcela nepochybné, že stíhaný čin účastnice spočívá v tom, že nepodala znalecký posudek ve lhůtě stanovené usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 12. 2011, č.j. 48 Cm 113/2005-232, přičemž lhůta pro podání znaleckého posudku byla stanovena do 4 měsíců od doručení spisu, a znalecký posudek vypracovaný dne 31. 3. 2014 byl nakonec po opakovaných urgencích a třech pravomocně uložených pořádkových pokutách podán Krajskému soudu v Plzni pod č. 86/03/2014 až dne 5. 5. 2014. Podstatné je, že počátek lhůty je ve výroku napadeného rozhodnutí stanoven natolik konkrétně, že nemůže být s ničím zaměněn. V tomto ohledu tedy skutek tak, jak byl definován orgánem I. stupně, zcela plní svou funkci identifikace jedinečného průběhu událostí, které ve svém souhrnu naplňují skutkovou podstatu správního deliktu. Vymezení skutku pak může mít ještě význam z hlediska běhu promlčecí doby. K tomu však již správně poznamenal orgán I. stupně, že v daném případě je nerozhodné, kdy účastnice s protiprávní činností započala, ale je naopak rozhodné, kdy protiprávní činnost byla ukončena, protože z hlediska běhu promlčecí doby je rozhodné, kdy byl správní delikt dokonán. Den dokonání správního deliktu je zcela vyčerpávajícím způsobem ve skutku uveden, konkrétně jde o den 5. 5. 2014.

Co se týká námítky stran existence usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 4. 2013, č.j. 48Cm 113/2005 – M-308, jímž byla lhůta k předložení posudku prodloužena do 30. 6. 2013, pak z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřetelně vyplývá, proč pro potřeby stanovení výše pokuty k této okolnosti nepřihlédl a proč tedy pro potřeby stanovení výše pokuty vycházel z toho, že závadný protiprávní stav trval až do 5. 5. 2014. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že lhůta byla předmětným usnesením prodloužena na žádost účastnice po uplynutí téměř 7 měsíců, co měl být znalecký posudek nejpozději podán, a to po opakovaných (a marných) výzvách soudu ze dne 18. 1. 2013, č.j. 48Cm 113/2005-M-300, ze dne 22. 2. 2013, č.j. 48Cm 113/2005-M-302, a uložení pořádkové pokuty, konkrétně usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 4. 2013, č.j. 48Cm 113/2005 – M-304. Přestože byla usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 4. 2013 dána účastnici možnost na její vlastní žádost posudek podat v dodatečně lhůtě necelých 3 měsíců, ani tuto lhůtu účastnice nedodržela a musela být opět urgována, a to přípisem Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 8.

2013, č.j. 48Cm 113/2005-M-324, ze dne 25. 10. 2013, č.j. 48Cm 113/2005-M-332 a ze dne 22. 4. 2014, č.j. 48Cm 113/2005-M-371, a dále nucena k předložení znaleckého posudku opakovaným uložením pořádkové pokuty usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 9. 2013, č.j. 48Cm 113/2005 – M-327, a ze dne 2. 1. 2014, č.j. 48Cm 113/2005 – M-336. Z tohoto zřetelně vyplývá, že necelé 3 měsíční období stanovené na základě vlastní žádosti usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 4. 2013, č.j. 48Cm 113/2005 – M-308, účastnice nereflektovala při své znalecké činnosti a znalecký posudek předložila teprve 10 měsíců po uplynutí dodatečné lhůty. Výše uvedené nad veškerou pochybnost potvrzuje správnost závěru orgánu I. stupně, že následkem protiprávního činu účastnice byl bezmála dvouletý průtah v civilním řízení.

K argumentaci účastnice stran naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu, resp. že dle názoru účastnice částečné porušení § 8 zákona o znalcích a tlumočnících k jejímu naplnění nestačí, lze uvést, že v tomto ustanovení jsou v jediné větě stanoveny celkem 4 povinnosti znalce. Je zjevné, že je v rozporu s § 8 zákona o znalcích a tlumočnících stav, kdy znalec porušuje již jen jednu z těchto povinností. Tomu pak zcela odpovídá příslušný správní delikt dle § 25b odst. 1 písm. a) zákona o znalcích a tlumočnících „*Ústav se dopustí správního deliktu tím, že vykoná znaleckou (tlumočnickou) činnost v rozporu s § 8*“. Tato námitka účastnice tedy také není důvodná.

Co se týká námitky ohledně neprovedení účastnicí navrhovaného důkazu (výslechu), orgán I. stupně ji zdůvodnil tím, že provedení tohoto důkazu postrádá jakoukoli právní relevanci ve vztahu ke skutkovým zjištěním rozhodným pro posouzení dané věci. S tím se orgán II. stupně zcela ztotožňuje, ostatně ani účastnice ve svém rozkladu tento závěr nijak nenapadá. Nejinak je tomu při konstatování, že předmětný dovětek byl na úřední záznam připojen výhradně proto, aby byly vyloučeny veškeré případné pochybnosti, že při nahlížení do spisu mohlo dojít k nějaké nestandardní komunikaci mezi přítomnými osobami. Tento závěr orgán I. stupně zjevně činil na základě znalosti vycházející z vlastní správní praxe, kdy je z tohoto důvodu obvyklé, že při nahlížení do spisu osobou, která není účastníkem řízení, jsou přítomny za Ministerstvo spravedlnosti dvě osoby. Navíc tato námitka účastníka nemůže mít žádnou relevanci z hlediska zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí, když se týká okolností nahlížení do spisu v řízení o rozkladu účastnice, v němž navíc bylo rozkladu účastnice vyhověno. Protože k předmětnému nahlížení došlo v řízení o rozkladu, nikoli v řízení před orgánem I. stupně, a tomuto rozkladu bylo navíc vyhověno, lze uzavřít, že vydání napadeného rozhodnutí nemohlo být nijak tímto ovlivněno.

K námitce záměny v odůvodnění uložení výše sankce „*řádné provádění znalecké činnosti*“ za „*včasné provádění znalecké činnosti*“ lze uvést, že takováto zjevná formální záměna v odůvodnění napadeného rozhodnutí nemůže vzhledem k její nepodstatnosti zapříčinit rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy.

K námitce nepřipustného dvojího postihu za téže jednání, když za nepodání znaleckého posudku byly účastnici uloženy výše uvedené pořádkové pokuty, je nutné uvést následující. Uložení pořádkové pokuty nelze vnímat jako trestní postih, neboť pořádková pokuta je charakteru čistě donucovacího. To je zřetelné i v předmětném soudním řízení, kdy uložení pokuty bylo zjevně činěno za jediným účelem, a to donutit účastnici k podání

znaleckého posudku. Ostatně proto je také právně přípustné opakované uložení pořádkové pokuty. Oproti tomu pokuta uložena v posuzovaném řízení je trestní sankcí, která má funkci preventivní, represivní a případně některé autoři odborné literatury uvádějí i satisfakční. Z naprosto odlišného charakteru daných institutů, kdy pořádkovou pokutu v tomto smyslu nelze považovat za sankci, je nedůvodná i tato námitka účastnice.

K námitce účastníka stran nepřipadnosti argumentace odkazem na rozpočtovou hladinu hlavní činnosti fakulty orgán II. stupně uvádí, že tato argumentace byla činěna při zohledňování skutečnosti, jaký konkrétní vliv na provoz účastnice bude mít uložení sankce v dané výši. Proto je zcela oprávněné zkoumání i těch částí rozpočtu, které nejsou nijak znaleckou činností ovlivněny. Subjektem předmětného správního řízení je totiž

a proto je relevantní její ekonomická situace.

Pokud jde o námitky stran pominutí účastnicí tvrzených skutečností orgánem I. stupně v odůvodnění týkajícím se výše ukládané pokuty, ale jejich zohlednění toliko v části napadeného rozhodnutí odůvodňující samotné spáchání správního deliktu, tak je zjevné, že pokud správní orgán I. stupně v jedné části tyto okolnosti shledal irelevantními, vztahuje se tento závěr o relevanci daných okolností na celé řízení včetně úvah o výši ukládané pokuty.

Úvahy správního orgánu I. stupně ohledně vypořádání zbylých námitek dostatečně vyplývají z jednotlivých částí odůvodnění, případně z jejich kontextu.

Konkrétně na výši ukládané pokuty nemělo vliv, že si účastnice neúčtovala za opožděný znalecký posudek žádnou odměnu. Tato skutečnost totiž nijak nesnižuje společenskou škodlivost činu účastnice, neboť ta spočívá v průtazích soudního řízení zcela nezávisle na výši odměny účastnice.

Pokud účastníci způsobil problémy s vypracováním posudku časový odstup mezi jejím ustanovením a doručením spisu, jak nyní tvrdí, pak tuto skutečnost měla indikovat Krajskému soudu v Plzni bez zbytečných odkladů po zjištění této komplikace. V takovém případě by bylo možné k této okolnosti jakožto k polehčující přihlédnout. Nechávala-li si však účastnice tyto skutečnosti pro sebe, jde to k její tíži. Na tyto komplikace navíc účastnice neupozornila ani ve své žádosti o prodloužení lhůty k podání znaleckého posudku ze dne 8. 4. 2013.

K tomu navíc přistupuje vyhotovování jiných znaleckých posudků pro soukromé objednatele. Tuto argumentaci ostatně účastnice také rozkladem napadá. Správní orgán nemůže z logických důvodů vyhovět apelu účastnice, aby přihlížel k tomu, že je vysokou školou. Pokud jí totiž hlavní činnost znemožňuje řádně a včas vykonávat činnost znaleckého ústavu, je na její odpovědnosti, aby se podle toho zachovala. Nemůže to být důvodem, aby v jejím případě došlo ke slevování z nároků, jež jsou na znalecký ústav kladeny. Správní orgán pak toliko může zohlednit skutečnost, zda v rozhodném období zpracovávány posudky spadaly pod znalecké oprávnění účastnice, nikoli zda měl znalecký ústav k dispozici konkrétní osobu. Nedisponuje-li účastnice odpovídajícím personálním vybavením pro výkon znalecké činnosti, je opět na ní, aby to dala najevo a vyvodila z toho pro sebe důsledky.

Skutečnost, že účastnice nedisponovala odpovídajícím materiálním a personálním vybavením pro výkon znalecké činnosti, nemůže být polehčující okolností.

Aby byl znalecký posudek přezkoumatelný, je nutné v tomto uvést veškeré rozhodné myšlenkové postupy a výpočty. Proto není nesprávné, pokud orgán I. stupně na rozsah znaleckého posudku poukázal. Účastnice však zejména pomíjí, že pochybnosti orgánu I. stupně o náročnosti zpracování posudku byly dány konkrétními otázkami zadanými krajským soudem v usnesení ze dne 9. 12. 2011, č.j. 48 Cm 113/2005-232. Proto ani námitce směřované do této argumentace není možné přisvědčit.

Z výše uvedených důvodů mi nezbývá než ve shodě s napadeným rozhodnutím konstatovat, že jsem neshledal žádnou vadu napadeného rozhodnutí ani řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, která by mohla zapříčinit rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy, stejně jako jsem neshledal ani nesprávnost napadeného rozhodnutí, k níž bych musel přihlídnout ve veřejném zájmu, nebo již by účastník namítal. Napadené rozhodnutí jsem shledal také přezkoumatelným, a to ve všech výrocích, když nad veškerou pochybnost je z jeho odůvodnění seznatelné, jaké konkrétní důvody vedly správní orgán I. stupně k závěru o spáchání správního deliktu a ke konkrétní výši uložené sankce. S ohledem na výše uvedené shledávám postup orgánu I. stupně plně v souladu s právním řádem České republiky a námitky účastníka považuji za nedůvodné. Proto rozklad zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 v návaznosti na ustanovení § 152 odst. 4 správního řádu dále odvolat.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

právně zastoupena

advokátem,

DS

